

## BH2005. 408.

### **A rendes felmondás felmondási ideje alatt rendkívüli felmondás közölhető és az nem tekinthető a rendes felmondás visszavonásának [1992. évi XXII. törvény 96. §].**

Az alperes a jogerős ítéletet azért találta jogszabálysértőnek, mert a másodfokú bíróság nem adta indokát annak, hogy az alperes 2003. március 6-ai rendkívüli felmondása miért hatálytalan. Érvelésének lényege szerint a munkaviszony fennállása alatt - ideértve a rendes felmondás következtében folyamatban lévő felmondási időt - a munkaviszony azonnali hatállyal, rendkívüli felmondással megszüntethető. Az alperes sérelmezte, hogy a bíróságok nem tisztázták a felperes 2003. január 24-ét követő munkajogi státuszát - arra is figyelemmel, miszerint a felek ezt követően tárgyalást folytattak a munkaviszony fenntartásáról. Végül arra hivatkozott, hogy a munkaviszony „formális” felmondása hiányában fennáll, ezért a munkavállaló kötelezettségzegése alapján a rendkívüli felmondás jogszerű.

**A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelem előzetes megvizsgálása alapján a felülvizsgálat elrendelésére nem talált alapot.**

**Helyesen, a bírói gyakorlatnak megfelelően állította az alperes a felülvizsgálati kérelmében, hogy rendes felmondás miatt folyamatban lévő felmondási idő alatt a munkaviszony azonnali hatállyal, rendkívüli felmondással megszüntethető. Ez esetben az utóbbi jognyilatkozat nem az előbbi jogellenes visszavonásaként, hanem a munkaviszony fennállása alatt bármelyik felet megillető azonnali megszüntetést eredményező jognyilatkozatként értékelendő.**

Ezért az alperesnek az említettekre vonatkozó ítélkezési gyakorlat ellentmondásosságát érintő okfejtése nem alapos.

A felülvizsgálati kérelemmel támadott jogerős ítélet indokolásában a másodfokú bíróság az 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 221. § (1) bekezdés megsértése nélkül fejtette ki, hogy az alperes a 2003. január 24-én kelt írásbeli jognyilatkozatával munkavállalói felmondásnak tekintette a felperesnek a munkából való (utóbb igazoltan, a korábbi, alsó végtag elvesztésével járó balesete miatt időszakonként visszatérően orvosi kezeléssel indokolt) távolmaradását. Emiatt közölte az alperes a felperessel a munkaviszonya megszűnésének napját (visszamenőleges hatállyal 2003. január 20-ával), továbbá intézkedett a ki nem fizetett munkabér és a „papírok” felperes lakására való megküldéséről. E fenti tartalmú jognyilatkozatnak a munkaviszony azonnali hatályú, és a törvénynek (1992. évi XXII. törvény 96. §) meg nem felelés miatt jogellenes megszüntetésként való minősítése nem jog-szabálysértő. Ezt nem érinti, hogy a felek ezután folytattak-e tárgyalásokat a munkaviszony fennmaradásáról.

A rendkívüli felmondás egyoldalú, címzett jognyilatkozat, amely a munkaviszonyt a másik fél hozzájárulása nélkül azonnali hatállyal megszünteti. Ebből következően az alperes tévesen minősítette a felek közötti jogviszonyt 2003 márciusában is fennállónak. A jognyilatkozatokat - ideértve az alperes rendkívüli felmondását is - a bíróságok helyesen értékelték annak tartalmából kiindulva. Amennyiben a munkaviszony megszüntetéséről szóló nyilatkozat lényeges tartalma kétséget kizáróan megállapítható, a jognyilatkozat joghatást vált ki abban az esetben is, ha egyes, nem a megszüntetésről szóló akarat kifejezése körében, hanem más részeiben hiányos, vagy nem felel meg a törvénynek (munkaviszony megszűnése napjának visszamenőleges hatályú

megállapítása). Emiatt a felülvizsgálati kérelemnek a „formális” felmondásról szóló jogi okfejtése nem megalapozott, továbbá a perben nem volt vizsgálható, hogy az alperes 2003. március 6-ai jognyilatkozata jogszerű volt-e az abban megjelölt felperesi magatartások alapján.

Ezért a Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet - jogszabálysértés hiányában - a Pp. 273. §-ának (1) bekezdése alapján elutasította. (Legf. Bír. Mfv. E. 10.672/2004. sz.)

*Lásd még: BH2003. 168.*